

om Melordningen og udtale min store Beklagelse over, at man pludselig en skøn Dag — jeg tror, det var den 14. September — udstedte en Bekendtgørelse, hvorefter det var forbudt at tage Mærker for amerikansk Flormel, forbudt at tage Mærker for Brød, der var bagt af amerikansk Flormel. Nu gad jeg nok vide, hvorledes man vil kontrollere, om Brød er bagt af udenlandsk Flormel eller af dansk Flormel. Det er forbudt uden Mærker at sælge Brød, der er bagt af dansk Mel, og det er forbudt at tage Mærker for Brød, der er bagt af udenlandsk Mel. Jeg synes ogsaa, det er ganske urimeligt paa et Tidspunkt, hvor man foretager en saa skarp Rationering af Flormel, at give det amerikanske Flormel fri og derved give dem, der har Raad til at betale de høje Priser, dem, som tilfældigvis er i Stand til at komme i Besiddelse af Mel, Lejlighed til at skaffe sig alt det Mel, de lyster, medens den øvrige Del af Befolkningen maa leve under den skarpe Rationering. Jeg ved meget vel, at denne Bestemmelse blev udsendt, fordi der var en hel Del store handlende, som i god Tro havde indkøbt store Mængder af amerikansk Flormel, da Indenrigsminister Sigurd Berg i Sommer foretog sin meget skarpe Rationering. Det blev nu umuligt for dem at sælge deres Mel, de lare med det amerikanske Mel i deres Lagre og kunde ikke blive af med det. Det var da naturligt, at den højtærede Landbrugsminister kom dem til Hjælp, han maatte se at bøde paa den Fædæse, Indenrigsministeren havde begaaet ved i Sommer at indføre en skarp Rationering. Men den naturlige Udvej for at skaffe Afsetning for Melet havde været, at man havde givet hele Befolkningen et Franskbrødsmærke eller to mere, hvor meget det nu kunde blive, fremfor at sige: De enkelte, der kan skaffe sig det amerikanske Mel, har Lov til at købe ind deraf alt, hvad de vil.

Der er ogsaa begaaet en anden, om jeg saa maa sige, beklagelig Fejl ved denne Melordning. I samme Bekendtgørelse af 14. September hedder det, at fra den 15. — altsaa fra Dagen efter, at Bekendtgørelsen havde staaet i Statstidende — var alle Brødmærker fra Tiden før den 1. August ugyldige. Nu er Forholdet det, at en saadan Bekendtgørelse kommer ikke de handlende, Møllerne og Bagerne ude omkring i Landet i Hænde foreløbig. Det varede længe, inden Bekendtgørelsen kom ud i Dagbladene; den stod blot i Statstidende, og derefter skulde Folk rette sig. Men Bagerne, de handlende o. s. v. vidste

det ikke, og de tog rask væk de gamle Mærker, og da de saa sendte dem ind til Statistisk Departement for at faa dem ombyttet, blev det nægtet, Mærkerne blev erklæret for ugyldige. Der er derfor mange Møllere, Bagere og handlende, som nu er meget uheldigt stillede med Mærker, fordi de paa den Maade har faaet en hel Del Mærker kasseret, som de i god Tro havde modtaget. Og jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister tror, at naar en Bekendtgørelse blot er fremkommet i Statstidende, ved dermed hele Befolkningen det. Det er saa langt fra Tilfældet. For at vise, i hvor ringe Grad Folk kender til, hvad der staaar i Statstidende, skal jeg gøre opmærksom paa, at i Viborg Amt saa man det Særsyn, at i 8 Dage efter, at den Bekendtgørelse, hvorefter det var forbudt at tage Mærker for amerikansk Mel, var blevet udstedt, nedlagde Politiet rundt omkring Forbud hos Købmændene mod at sælge amerikansk Mel uden Mærker; de havde slet ikke læst Bekendtgørelsen selv!

I det hele synes der i hele denne Mel- og Brødordning at herske en syndig Forvirring. Jeg har i alle Krigsaarene haft en hel Del med dette Spørgsmaal at bestille, og jeg tror at turde udtale, at selv om man i de tidligere Aar har talt aldrig saa meget om Rode, Roderi, Regereri o. s. v., har der aldrig været saa stærk en Forvirring i hele dette Spørgsmaal som nu, da den sidste Melordning blev truffet. Jeg har hørt ondsksfulde Tunger paastaa, at den højtærede Landbrugsminister søger at skabe den størst mulige Forvirring for derigennem at faa endelig konstateret, at hans Standpunkt: at Statens Indgriben er uheldig, er det rigtige. Jeg mener naturligvis ikke, at disse Folk har Ret. Jeg tror ikke, der foreligger Mangel paa god Villie, men jeg tror, det er andre Mangler, som har bevirket, at hele dette Spørgsmaal er kommet til at ligge saa forvirret i Øjeblikket. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, at han søger at komme de Folk til Hjælp, som har faaet en hel Del Mærker kasseret, som de i god Tro havde modtaget i September Maaned, og som derfor nu mangler Mærker til at kunne foretage de for deres Forretninger nødvendige Indkøb.

Drachmann: I hvor høj Grad dansk Politik i Øjeblikket er et Spørgsmaal om Økonomi i dette Ords baade videre og snævrere Forstand, faar man et levende Indtryk af ved at følge nærværende Finanslovforhandling. Hvis vi ser ud over vore Grænser, vil vi opdage, at vi ikke er